

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Tertia, Qva Continentvr Hermiae Sozomeni
Salaminij lib. 9. Euagrij Scholastici Epiphanensis lib. 6

Christopherson, John

[Köln], 1569

Quòd post concilium Orientales & Occidentales episcopi inuicem
discordabant, & Occidentales quidem Nicënam fidem probè tenebant,
Orientales verò propter dogma tuendum in plerisque turbas concitarunt.

...

urn:nbn:de:hbz:466:1-12718

verbis dare imperitos in absurdā aliquā opinionē rapiendi. His rebus ex vtraque parte cōfectis, conciliū dimissum est, & ad suam quisque sedem reuertit. Est quidem hoc cōcilium celebratum, Ruffino & Eusebio Coss. anno decimo post mortem Constantini. Eo conuenere ex vrbibus versus solem occidentem sitis episcopi numero circiter trecēti: ex orientem autem septuaginta sex. Cum quibus vnā aderat Ischyrius, cui aduersarii Athanasij episcopatū Martotis detulissent.

Quod post concilium Orientales & Occidentales episcopi inuicem discordabant, & Occidentales quidem Nicenam fidem probè tenebant, Orientales verò propter dogma tuendum in plebisque turbas concitarunt. CAP. XII.

Post istud cōciliū episcopi Occidentis & Orientis neq; cōsuetudine deinceps vti mutua, vt hi solent, qui sunt eiusdem opinionis, neq; communicare inter se voluerunt, sed episcopi Occidentis ad Thraciam vsque se ab alteris se iunxerunt, Orientis autem vsque ad Illyrium. Ecclesiarum verò status, vt est verisimile, dissensionibus magnopere conturbatus fuit, & obrectationum aculeis obiectus. Nam tametsi antè de doctrina fidei dissidebant, tamen mutuo inter ipsos cōmunicantes, non tantū mali inde accidit: quandoquidem similem tenere de fide sententiam putabatur. Ecclesia autem versus solem obeuntem sita, quoniam patrum decretis ritè gubernata erat, omnino à contentione, & captiosis verborum argutiis, quæ inde nasci solent, libera & vacua fuit. Nam quāuis Auxentius episcopus Mediolani, & Valens, & Ursacius ex Pannonia oriundi, impesse laborarent opinionem Arii in illam imperij partem traducere, tamen eorum conatus haudquaquam successit ex sententia: quandoquidem sedis Romanæ antistes, & alij episcopi ac sacerdotes studiose præcauerunt, & illius hæresis germina amputarunt. Pars verò imperij ad solem orientem vergens, etsi post concilium Antiochenum disside-re, & à fide Concilij Nicæni palam iam dissentire cœpit, tamen, meo quidè iudicio, si complurium mentem spectes, in eandem,

SOZOMENI HISTOR.

in eandem reuera sententiã quasi pedibus itum est, cõces-
sumq; filium ex patris essentia constare. At verò quidam
contentionis studio adducti, cõtra verbũ **CONSVBSTAN-**
TIALE pugnarunt. Nam alij in initio huic voci, vt mea
fert opinio aduersati, videri superatos esse (quod plerisque
solet accidere) turpe duxerunt. Alij autem propter habi-
tum ex crebris de eisdem rebus disputationibus acquisitũ
ad sic de deo sentiendum inducti, postea de sententia dedu-
ci non potuerunt. Alij verò, quibus erat satis exploratè
cognitum non contendendum esse, vt alterutri parti gra-
tificarentur, vel propter potentiam, vel propter fami-
liaritatem, vel propter alias causas, quibus homines addu-
ci consueuerunt ad largiẽda ea, quæ parũ sunt cõsentanea,
vel vt liberè illis rebus indulgeant, ob quas meritò repre-
hendi deberent, de veritate deflexerunt. Multi, qui ridicu-
lum putarent in eiusmodi verborum concertationibus tẽ-
pus terere, in sententiã cõcilij Nicæni acquieuerunt. At præ-
ter ceteros omnes, qui in Oriente ætatem degebant, visi
sunt decretis concilij Nicæni mordicus adhærere, Pau-
lus episcopus Cõstãtinopolitanus, Athanasius Alexãdrie,
& tota monachorum multitudo: quinetiam Antonius ma-
gnus, qui adhuc in vita manebat, & qui cum eo versabatur
omnes: alij denique quàm pluriimi cum in Aegypto, tum
in aliis Romanorum provincijs. Ac quoniam in istorũ me-
tionem incidere, percurrã oratione eos, quos in illo impe-
rio illustres fuisse accepi.

*Sanctorum virorum qui illa tempestate in Aegy-
pto illustres fuerunt, enumeratio, puta Antony,
duorum Macariorum, Heraclidis, Cronij, Pa-
phnutij, Pontuabastis, Arsisii, Sarapionis, Pity-
rionis, Pacouij, Apolonij, Acuph, Hilarionis,
& complurium id genus. CAP. XIII.*

EXordium verò capiã ex Aegypto, & duobus mona-
chis, qui Macarij nominabantur, quique cum summa
laude monasterijs in solitudine Sceti, & môte, qui ibi
est, positis præerant. Quorum alter in agris Aegypti, al-
ter in vrbe natus (erat enim Alexandrinus genere) & ita
institui-